

# OBČANSKÁ MOC

„...časem svým povstanou tvá práva jako blesk...“  
(Proroctví slepého mládence, Karlovi IV. r. 1362)

Hlas občana, vybaveného právem veta a občanským soudem, bude znít jako hrom!  
Činy občana s plnou výkonou mocí (poručníka a domobrany) budou zasahovat jako blesk!

## OBČANSKÝ SOUD

*„Kdo by se dopustil násilí, loupeže nebo krádeže, buď si pán, vladyka či měšťan,  
a před soudem se neočistil nebo by jeho činy byly notorické (recidivní),  
má navždy platit za bezectného (infamis), pozbytí práva k úřadům a ke všem činům právním,  
bez ohledu na to, dají-li čeští králové takovému provinilci či psanci milost (ústně či písemně).  
Taková milost zbavuje viníka pouze tělesného trestu, za předpokladu, že nahradí učiněnou škodu.  
Až do smrti má však zůstat bezectným!“*

(Karel IV. „Majestas Karolina - Zakročení proti rušitelům zemského míru“  
vyhlášeno r. 1356 na obecném sněmu zemském, českými stavy však odmítnuto)

Protože svět, v němž žijeme, je relativní, nelze tu zaručit absolutně spravedlivý soud, nelze tu vyloučit nespravedlivý soud. Také rozdíl mezi institucionálním soudem totalit a občanským soudem TSO není absolutní, ale relativní:

- i v totalitě může dojít ke spravedlivému soudu

- i v TSO může dojít k nespravedlivému soudu

Nechť každý sám posoudí, co je pro něj přijatelnější.

V totalitě je nespravedlivý soud nepostižitelný, protože nespravedlivý soudce není žalovatelný (odvolání souzených k vyššímu soudu se ho osobně nijak netýká).

V TSO je nespravedlivý soud postižitelný, protože nespravedlivý soudce je žalovatelný (u jiného občanského soudu), jako každý jiný škůdce. Námítka, že je tím umožněna nekonečná řada občanských soudů nad občanskými soudci, neobstojí, neboť také křivé obvinění soudce z nespravedlnosti je žalovatelné (u jiného občanského soudu). Následkem tu může být odsouzení za pomluvu, k náhradě škody (morální i hmotné) a tím i ke ztrátě občanských práv.

V principu je napadení soudního rozhodnutí tímtéž jako zpochybnění úsudku (mínění, názoru, přesvědčení atp.). Jde o to, zda je tak učiněno kultivovaně, hulvátsky, urážlivě atp. Namísto používaného právního pojmu „napadení“ je pro TSO vhodnější méně útočný pojem „zpochybnění“. Zpochybnit soud (úsudek) lze tedy trojím způsobem:

A/ argumentací, tj. dokazováním nesprávnosti (nespravedlnosti) příslušného úsudku (soudního rozhodnutí)

B/ bez argumentace, pouhým hanobením příslušného úsudku (výroky typu: „to je nesmysl!“ atp.)

C/ bez argumentace, hanobením osoby soudce (výroky typu: „on je nekompetentní!“ atp.)

V případech „B a C“ jde evidentně o zlovolné poškozování dobrého jména soudce. V případě „A“ je neúspěšné zpochybnění soudu ospravedlnitelné jako mylné (ne zlovolné), pokud žalující strana nedostatečnost své argumentace uzná. Možnost zpochybnění a obhajování úsudku (A) je podstatou veškerého smysluplné konfrontace, sporu, dialogu, diskuse, je tvůrčím oponentním řízením, díky němuž se lidé mohou vymanit z omylu...

V totalitě musí mít profesionální soudce speciální právníké vzdělání, aby se orientoval v nepřehledném množství zákonů, které se tváří jako výklady spravedlnosti a práva, které však samy potřebují výklad (právníka, soudce, profesora aj.). Protože se totalitní „odborníci na zákony“ ve svých výkladech nemohou shodnout, aniž je možné jednoznačně dokázat, kdo z nich má vlastně pravdu, nesoudí vlastně podle zákona, ale zcela svévolně (podle svého výkladu zákona).

Úkolem občanského soudu TSO je rozhodnout zda došlo skutečně k poškozování, kdo je poškozovaný a kdo škůdce, což svede prakticky každý (i dítě), má-li „všech pět pohromadě“.

Možnost občanského soudu je dána tím, že vedle požadavku slušnosti není v TSO nijakých jiných sociálních zákonů, než jen Ústava TSO a její přílohy, což představuje pouhé čtyři texty, každý na jediné stránce formátu A4. Rozsah této „legislativy“ TSO se vedle zhoubného bujení protimluvů chaoticky nepřehledného legislativního bludiště totalitních režimů jeví, jako kozí bobek vedle Everestu. Zkrátka, ke způsobilosti k občanskému soudu není v TSO zapotřebí nijaké jiné „odborné kvalifikace“, než jen plnoprávné občanství, zdravý rozum a obyčejná lidská slušnost (poctivost a ohleduplnost).

Občanským soudem TSO označený viník (škůdce) ztrácí automaticky také občanská práva (popř. i lidská práva), takže je předán pravomoci občanského poručníka. Po dobu nahrazování škody může být občanským poručníkem poškozený (resp. občanský poručník poškozeného), jenž je mj. oprávněn (má vůči škůdci pravomoc „českého krále“) k důslednému vymáhání náhrady způsobené škody (všemi prostředky, vč. tělesných trestů)...

-zmp-